

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I PËR APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-090/15

Priština,

21. mart 2018. godine

Po postupku:

Žalioca

M. S.

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, sastavljeno od: Beshir Islami, kao predsednik veća, Krassimir Mazgalov i Ragip Namani, kao članovi veća, odlučujući po žalbi izjavljenoj protiv odluke Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/228/2014 (spis predmeta zaveden kod KAI pod brojem KPA13479), nakon većanja održanog 21. marta 2018. godine, donosi sledeću:

PRESUDU

1. Odbija se kao neosnovana žalba M. S, izjavljena protiv odluke KPCC/D/A/228/2014 (spis predmeta zaveden kod Kosovske agencije za imovinu pod brojem KPA13479), od 13. marta 2014. godine.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/228/2014 od 13. marta 2014. godine; u delu u kojem se odnosi na tužbu zavedenu pod brojem KPA13479.

Činjenično stanje i istorijat postupka:

1. Dana 18. septembra 2006. godine, M. S. (u daljem tekstu: žalilac) je podneo tužbu Kosovskoj agenciji za imovinu (u daljem tekstu: KAI), tražeći da se prizna kao suvlasnik na $\frac{1}{4}$ idealnog dela katastarske parcele br. 2583/1, u površini od 00.44.28 ha, koja se nalazi na mestu zvanom „Vlaštica Przar“, Opština Gnjilane. Žalilac tvrdi da je katastarska parcela br. 2583/1 izgubljena 12. juna 1999. godine, kao posledica okolnosti na Kosovu iz 1998/99.
2. U prilog svojoj tužbi, žalilac je KAI dostavio sledeća dokumenta:
 - Posedovni list br. 382 izdat 29. avgusta 2006. godine od strane izmeštenog katastra Republike Srbije, geodetska služba za Opštinu Gnjilane, Katastarska zona Vlaštica, iz kojeg se vidi da je katastarska parcela br. 2583/1 bila upisana na ime žalioca kao suvlasnika na $\frac{1}{4}$ dela imovine;
 - Rešenje o nasleđivanju O.br. 55/70, izdat 21. decembra 1971. godine od strane Opštinskog suda u Gnjilanu, prema kojem je žalilac nasledio $\frac{1}{4}$ katastarske parcele br. 2583 od svog dede P. S. Rešenje je postalo pravosnažno od 24. aprila 1974. godine.
 - Ugovor o deobi nepokretnosti Cv.br. 1213/79, zaključen 2. novembra 1979. godine u Gnjilanu, prema kojem katastarska parcela br. 2583/1, u površini od 00.44.28 ha, pripada žaliocu.

3. Izvršni sekretarijat KAI je organizovao notifikaciju tužbe u nekoliko navrata. Nakon dobijanja informacije povodom koordinata za katastarsku parcelu br. 2583/1 uzetih od strane Direkcije za geodeziju, imovinu i katastar Opštine Gnjilane, tim za notifikaciju je otkrio da katastarska parcela br. 2583/1 ne postoji, nego se koordinate poklapaju sa katastarskom parcelom br. 2523/1 umesto sa katastarskom parcelom br. 2583/1.
Tim za notifikaciju je postavio znak, naznačavajući da je imovina predmet tužbe i da sve zainteresovane strane trebaju podneti svoje odgovore u roku od 30 dana. Niko se kao zainteresovana strana nije obratio KAI, stoga, smatrano je da je tužba nesporna.
4. I rešenje o nasleđivanju O.br. 55/70 kao i ugovor o podeli Cv.br. 1213/79 su pozitivno verifikovani. Izvršni sekretarijat KAI je po službenoj dužnosti pronašao sertifikat o pravima na nepokretnosti UL-70403008-00382 izdat od strane katastarske opštine Gnjilane dana 9. jula 2010. godine, iz kojeg se vidi da je katastarska parcela br. 2523/1, u površini od 00.44.28 ha, upisana na ime žalioca, kao suvlasnikom nad $\frac{1}{4}$ idealnog dela.
5. Iz podnesaka u spisima predmeta se čini da je žalilac obavešten od strane Izvršnog sekretarijata KAI da katastarska parcela br. 2583/1, koju on potražuje, ne postoji i da je umesto toga nađena katastarska parcela br. 2523/1 sa istom površinom koju on potražuje, i žalilac se složio da se tužba obradi sa novopronađenom katastarskom parcelom, odnosno katastarskom parcelom br. 2523/1 (pogledati stranu br. 067 u spisima predmeta).
6. Dalje, prema nalazima iz tužbe (pogledati stranu br. 067), sam žalilac je potvrdio da je on napustio Kosovo 1970-ih godina, i da nije vratio posed nad imovinom pre sukoba.
7. Dana 13. marta 2014. godine, KIZK je u svojoj odluci KPCC/D/A/228/2014 odbacila tužbu. U odluci se navodi sledeće: „Komisija smatra da, na osnovu različitih dokumenata koje je podneo žalilac i koji su verifikovani po službenoj dužnosti, ili na osnovu izjave samog žalioca, on nije pokazao da je tužba povezana sa okolnostima koje su direktno povezane, ili proističu iz oružanog sukoba koji se dogodio 1998-1999, prema tome, tužba spada van nadležnosti Komisije i kao takvu treba je odbaciti“.

8. Odluka je žalioocu uručena 22. oktobra 2014. godine. Dana 20. novembra 2014. godine, žalilac je izjavio žalbu Vrhovnom sudu.

Navodi žalioaca

9. Žalilac je odluku osporio sa razloga bitnih povreda parničnog postupka kao i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.
10. On je izjavio da nikada nije obavestio KAI tokom postupka da je posed izgubio pre rata iz 1998-99, kako se naglašava u odluci KIZK.
11. Žalilac insistira na tome da je on vlasnik katastarske parcele br. 2583/1, po kulturi šuma 3 klase, u površini od 00.44.28 ha, koja se vodi po posedovnom listu br. 382.
12. Žalilac traži poništenje odluke KIZK i da se predmet vrati na ponovno odlučivanje KAI ili da se donese odluka o vraćanju poseda.

Pravno obrazloženje:

13. Žalba je izjavljena u zakonskom roku od 30 dana, kako je propisano zakonom (član 12.1 Uredbe UNMIK-a 2006/50, koja je izmenjena i dopunjena Zakonom br. 03/L-079). Međutim, žalba je neosnovana.
14. Vrhovni sud nije našao ni pogrešno utvrđeno činjenično stanje niti pogrešnu primenu procesnog ili materijalnog prava. KIZK je ispravno ocenila da tužba ne spada u njenu nadležnost.
15. Na osnovu člana 3.1 Uredbe UNMIK-a 2006/50, koja je izmenjena i dopunjena Zakonom br. 03/L-079, tužilac ima pravo nalog Komisije za povraćaj poseda nad imovinom ukoliko tužilac dokaže ne samo pravo na imovinu, nego i da on ili ona trenutno nije u mogućnosti da uživa to pravo zbog okolnosti koje su direktno povezane sa, ili proističu iz oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu između 27. februara 1998. i 20. juna 1999. godine.
16. U konkretnim spisima predmeta, sud je pronašao belešku službenika KAI, koji je opisao razgovor sa žalioцем povodom predmetne imovine: „ES je stupio u kontakt sa tužiocem kako bi razjasnio zbog čega je tokom podnošenja tužbe izjavio da je

- posed nad predmetnom imovinom izgubio tokom 1999. godine, a da je kasnije izjavio da je posed nad predmetnom imovinom izgubio 1970-ih godina. Tužilac je izjavio da je napustio Kosovo 1970. i da je otišao u Beograd, gde i danas živi. Nije dao nikakvo objašnjenje zbog čega postoji takvo neslaganje između njegovih izjava.“
17. Štaviše, pred prvostepenim organom, žalilac se saglasio da se njegova tužba obradi za novopronađenu katastarsku parcelu br. 2523/1, dok je u žalbenoj fazi on insistirao da se njegova tužba nastavi za katastarsku parcelu br. 2583/1.
18. Dana 29. decembra 2017. godine, Vrhovni sud je izdao sudski nalog žalioцу. U sudskom nalogu se navodi sledeće:
- *razjasniti da li žalilac potražuje katastarsku parcelu br. 2583/1, šuma II klase u površini od 00.44.28 ha, koja se vodi po posedovnom listu br. 382 ili katastarsku parcelu br. 2523/1, šuma III klase u površini od 00.44.28 ha.*
 - *objasniti tačno kada i iz kojih razloga je on ili njegova porodica izgubila posed nad imovinom, kao i da se dostavi dokaz koji bi ukazivao da je gubitak poseda proistekao iz okolnosti sukoba.*
 - *stranka treba odgovoriti na nalog suda **u roku od 2 (dve) nedelje od dana prijema ovog naloga.***
 - *stranka se obaveštava da u slučaju ne dostavljanja odgovora na ovaj nalog, to može dovesti do donošenja presude od strane Vrhovnog suda na osnovu dostupnih informacija i dokaza, bez daljeg ispitivanja stranaka.*
19. Žalilac je sudu odgovorio 28. februara 2018. godine, skoro 3 (tri) meseca nakon isteka ostavljenog roka iz sudskog naloga. Žalilac je izjavio da je sudski nalog primio 23. februara 2018. godine, međutim, nije sudu dostavio potvrdu kojom bi dokazao tačan datum kada je primio nalog, prema tome, njegov odgovor neće biti razmatran od strane suda.
20. Dalje, sud napominje da je 10. januara 2012, godine žalilac podneo žalbu (**GSK-KPA-A-034/12**) Vrhovnom sudu za spise predmeta zavedenim kod KAI pod brojevima KPA13473, KPA13474, KPA13475, KPA13476, KPA13477, koju je KIZK odbacio odlukom KPCC/D/A/120/2011, obrazlažući da gubitak poseda nad predmetnom imovinom nije povezan za sukobom iz 1998-99.

21. Predmeti tužbi su bile nepokretnosti koje su uključene u istim dokumentima (posedovni list br. 382, rešenje o nasleđivanju O.br. 55/70 i ugovor o deobi br. 1213/79) kako je predstavljeno i u konkretnom predmetu.
22. Međutim, zbog toga što je predmetna imovina različita, iako je pravna stvar ista, ovaj predmet ne potpada pod princip *res judicata*.
23. Sa napred iznetih činjenica i dokumenata, kao i zbog toga što je žalilac bio pasivan, iako mu je sud putem sudskog naloga pružio priliku da iznese svoje argumente u vezi sa slučajem, sud zaključuje da žalilac nije dokazao da je gubitak poseda na bilo koji način povezan sa oružanim sukobom iz 1998/1999.
24. Prema tome, sud nalazi da predmet ne spada u nadležnost suda shodno članu 3.1 Uredbe UNMIK-a 2006/50, koja je izmenjena i dopunjena Zakonom br. 03/L-079.
25. Na osnovu svega napred iznetog, žalbu treba odbaciti, a odluku KIZK potvrditi u delu u kojem se odnosi na predmetnu imovinu.
26. Odluka suda ne prejudicira pravo žalioaca da potvrdu svoje imovine potraži pred nadležnim lokalnim organima.

Pouka o pravnom leku:

Na osnovu člana 13.6 Uredbe UNMIK-a 2006/50, koja je izmenjena i dopunjena Zakonom br. 03/L-079, ova presuda je konačna i izvršna i ne može se dalje osporiti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Beshir Islami, predsednik veća

Krassimir Mazgalov, sudija EULEX-a

Ragip Namani, sudija

Bjorn Olof Brautigam, službenik pisarnice pri EULEX-u